

РЕШЕНИЕ

№ 1338

гр. София, 26.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 19.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **10263** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на Ю. Л. Д., против мълчалив отказ на кмета на Столична община.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на формирания отказ. Иска се неговата отмяна и връщане на преписката на административния орган за произнасяне по същество. Претендират се разноски за адвокатско възнаграждение.

Ответникът – кмет на Столична община, чрез процесуалния си представител, в писмена молба не изразява становище по оспорването, а по недоказаността на претендираното адвокатско възнаграждение, респ.неговата недължимост.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище.

Административен съд София-град след като обсъди доводите на страните, събраните и приети по делото писмени доказателства, прие следното от фактическа страна:

Със Заявление вх.№СОА19-ЕВ01-256/13.06.2019г., оспорващата страна и поскала предоставянето на достъп до обществена информация, свързана с 139бр. постановени решения за достъп до обществена информация, обжалвани и отменени по съдебен рез. В срока, предвиден в разпоредбата на чл.28, ал.1 ЗДОИ не е последвал изричен акт, поради което жалбоподателят е оспорил по съдебен ред мълчалив отказ.

Въз основан на така приетата фактическа обстановка, съдът прави следните правни

изводи :

Правото да се търси и получава информация по чл.41, ал.1 от Конституцията на Република България обхваща задължението на държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България, да осигуряват достъп до обществеността информация. Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, както и с повторното използване на информацията от обществеността сектор са уредени в ЗДОИ. Съгласно разпоредбата на чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена е информацията, която е свързана с обществеността живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно обществеността живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Обществеността информация бива официална – информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия /чл.10 ЗДОИ/ и служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл.11 ЗДОИ/. Достъпът до официална обществена информация се осигурява чрез обнародването ѝ, а достъпът до служебна обществена информация се предоставя по реда на този закон, като законът предвижда ограничение – когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение /мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации/ и когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи – чл.13, ал.2 ЗДОИ. Освен посочената разпоредба, законът въвежда ограничение за предоставяне на достъп до обществена информация и в случаите по чл.37, ал.1 ЗДОИ, регламентиращ основанията за отказ за предоставяне на обществена информация - когато: 1. исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон; 2. достъпът засяга интересите на трето лице и няма негово изрично писмено съгласие за предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществеността интерес; 3. исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца. Анализът на разпоредбата показва, че изключение от посоченото правило е допустимо само в хипотезата на надделяващ обществеността интерес, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл.3, като във всеки конкретен случай, за да се позове на разпоредбата на чл.37, ал.1, т.1 и т.2 ЗДОИ задълженият субект следва да преодолее оборимата презумпция, регламентирана в § 1, т.6 ДР ЗДОИ.

Съдът, в настоящия му състав, с оглед изложеното по-горе, приема, че търсената от заявителя информация, представлява обществена такава по дефиницията на чл.2, ал.1 ЗДОИ, тъй като е свързана с обществеността живот и ще му даде възможност да си състави собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти, свързани с предмети от културното ни наследство, каквото е П. златно съкровище. Видно от доказателствата по делото, ответникът не е предоставил исканата от

заявителя информация, но не е постановил и мотивирано решение за отказ за предоставянето ѝ. Липсата на отговор от ответника формира мълчалив отказ по см. на чл.58, ал.1 АПК във вр. с чл.28, ал.1 ЗДОИ, като по този начин той не е спазил изискуемата от закона форма – писмената и е допуснал съществено нарушение на административнопроизводствените правила. С оглед характера на обществените отношения, които урежда приложимия материален закон /предмета и целта на закона/ и при изричната разпоредба на чл.28, ал.2, чл.38 и чл.39 ЗДОИ за формата и съдържанието на решението, както и за връчването му, е налице императивна законова разпоредба, която изисква и задължава субектите по чл.3 от закона да се произнесат писмено по заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация.

По изложените съображения е налице незаконосъобразност на оспорения мълчалив отказ, който следва да се отмени и да се задължи административния орган да постанови писмено решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на исканата обществена информация, за което да уведоми писмено заявителя.

Предвид изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 от АПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на оспорващата страна сторените по делото разноски в размер на 510 /петстотин и десет/ лева, представляващи адвокатско и внесена държавна такса, своевременно поискани и доказани.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение, 28-ми състав:

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на кмета на Столична община, формиран по заявление вх.№СОА19-ЕВ01-256/13.06.2019г.

ВРЪЩА делото като преписка на кмета на Столична община, за произнасяне с изричен акт по подаденото от В. Л. Н. заявление от 28.03.2019г., в срок до 14 дни от влизане в сила на настоящото решение.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Ю. Л. Д. сумата от 510лв. разноски.

Решението е окончателно.

Препис от решението да се връчи на страните на основание чл.138 от АПК.

СЪДИЯ: